

Oranjetocht, 't Verzetje Schijndel 124 – 180427

Met: Anja 102

AANKONDIGING

De '120km' is toch wel net ff wat anders en voert helemaal naar de Belgische grens. Na Diessen en Esbeek fietsen we dwars door landgoed De Utrecht. Via Lage Mierde en Netersel geraken we -net over de helft- bij een nieuwe rustpauzepost in Casteren. Daarna via Halve Mijl en Grote Vliet (ooit van gehoord?) komen we uit bij Vessem. Even later via een prachtig slingerend fietspad over de Straatsche en Oostelbeerse Heide. Bij landgoed De Baest pikken we de '75km' op en zal ook deze tocht eindigen in Grand-Café De Hoppel waar met alle deelnemers de Oranjetocht 2017 nog eens doorgenomen kan worden.

KONINGSdag 2018

Geen dag om binnen te zitten, dus even een "verzetje" in het Brabantse.

Mooi fietsweer in het vooruitzicht en niet te vroeg op waren ingrediënten om samen er weer op uit te trekken. Het perspectief om naar de rommelmarkt te gaan trok ons allerminst. Ook de drukte van een King's Ride lieten we lopen, zodat een alternatief als bovengeschreven voor de hand lag. Een relatief onbekend gebied voor ons, dus uitdagend.

Toch een eindje onderweg, met een hard werkend zonnetje om de dunne bewolking te verdrijven in de flank. Naarmate we Schijndel naderde wist het zijn gewonnen terrein niet te behouden en hadden de wolken zijn plaats ingenomen.

In een haast Belgisch aandoend cafeetje was de ontvangst en leek het een drukte van belang door drie grotere fietsclubs die vertrokken toen wij ons gingen inschrijven. Het valt op dat er weinig vlagvertoon en ook het oranje niet in het straatbeeld is. Ook tijdens de vele kilometers volgend zou er weinig koningsdag invloed te zien zijn.

DE ORANJETOCHT

Samen de start, waar Anja nog de tijd had te overdenken of ze de officiële 75 km zou rijden of een alternatief iets langer (85-90 km). Met de wind op kop, toch op een redelijk tempo samen opgetrokken, waarbij we een 'hijger' in onze rug kregen tot het 75 km-keerpunt. Anja reed nog wat verder mee door om de afsnijding te maken na Mierlo, vlak na Lierop langs de snelweg rechtdoor te gaan, het kanaal over te steken en

Kapot

Geen heuvels
alleen wind
diep in de beugels
de route één labyrint.

Linksaf, dan weer rechts
in het vlakke land,
een enkel viaduct slechts,
geen enkele variant.

Het oogt leeg en verlaten
om je heen bossen, mooi,
en weilanden in diverse staten
van jong groen, tot geel en in oranje allooi.

Prachtig vanaf het begin
maar uiteindelijk voel ik me rot
saaier, geen afwisseling
en met hoge hartslag ga ik kapot.

Toch een bijzondere tocht
samen aangevangen
paleisjes in iedere bocht
op de terugweg naar 't eind verlangen.

27-04-2018

dan vlak voor Asten de aansluiting weer te zoeken met het 120 km-parcours (Zie kaartje: weg met pijltje naar het rode parcours). Inventief als ze is, werd de eerste weg links na en langs het kanaal door haar gekozen en dan rechts links rechts kwam ze natuurlijk ook weer op het juiste traject terecht. Dat zou ze niet volhouden door het gemis/c.q. het missen van bordjes. De overschrijding van 2 km van de grans van 100 km en een pauze van enkele minuten op een bankje in de wei zorgden ervoor dat ze net 9 minuten voor mij binnen was. Hoefde ze gelukkig niet al te lang te wachten.

Brem in bloei op de eerste kilometers van de tocht.

Het begin was prachtig. Meanderend tussen de bossen, het jonge lichtgroene blad voelde als een spontane verjongingskuur. Door weilanden, wijds en strak, en de opkomende kleuren van brem en bloesem in de prille periode van bloei in deze lente.

De wegen leeg, geen vlagvertoon een diepe rust in dit landschap, het lijkt wel uitgestorven in de vroege morgen.

Lentepracht in overvloed.

Zo reden we door tot 44 km, alwaar de splitsing voor ons een feit werd.

Gezamenlijk nog een banaantje verorberd en toen ieder zijns weegs, tot later.

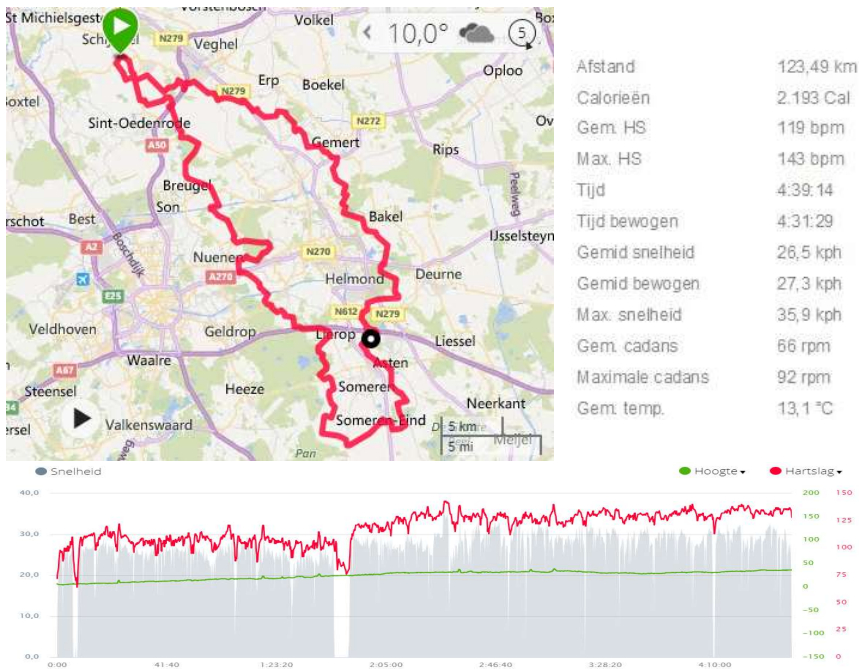
De wind weer vol van voren (zuidelijk) door een nog troostelozer wordende omgeving, minder bossen en kaler ogende weilanden. De zon draaide overuren, maar ver achter de wolken denk ik.

Zo doorgereden tot er weer teken van leven kwam, en hier het keerpunt gepland was. Het restaurant zag er niet aantrekkelijk uit om even een kop koffie te halen (de twee laatste bezoekers op dat

moment waren ook weer op weg naar hun fiets), dus door. Het traject werd oostelijker en kon ik profiteren van een ROOMPOT-renner, die me even door een dipje trok naar een hogere snelheid. Dit heeft me waarschijnlijk net iets teveel krachten gekost, waardoor ik op het eind naast een menetale terugslag door de saaitte ook nog een conditie-probleempje erbij kreeg. Toch blijven doortrappen is dan het motto, want het doel was nu eenmaal kilometers maken tegen een goed gemiddelde.

Ja, doelstelling behaald en samen nog even afgesloten met een kop koffie en lots-of-snickers, waar de organisatie kennelijk niet vanaf kon komen. Daarna linea-recta huiswaarts.

Met nieuwe (bij- en passende) helm.

Tot de volgende tocht.

